

Florentijnsche school ± 1445, De heldenmoed van Horatius Cocles

geestelijke inspanning vergt en een activiteit vereischt, die zonder lichamelijke moeiten en zonder voorbereidingen of langzame veroveringen in het verleden geen directe winst opleveren. Hoe 't ook zij, ook het Rijksmuseum ging nu, evenals het Mauritshuis, het Amerikaansche voorbeeld volgen en muziekkuitvoeringen in zijn zalen arrangeren. Zoo worden door dezen nooddijd enkele muzen bijeengedreven, zoo worden de musea als vluchtheuvels nu vanzelf opgenomen in een wijder cultureel verband dan tot nu toe het geval placht te zijn. Wordt de nood nog hooger, dan zullen ongetwijfeld nog wel meer muzen hier een laatste toevlucht zoeken. En stellig kan er iets goeds uit geboren worden, mits een gemeenschappelijke geestelijke basis wordt gevonden.

★

Wat het Rijksmuseum laat zien is van tweeërlei aard. Een tentoonstelling van hedendaagsche Belgische schilders, welke het euvel heeft van een te veel aan schilders met te weinig werk (73 met 110 schilderijen), maar welke het voordeel geniet van een aantal prachtige doeken (G. de Smet!). In een volgende aflevering komen wij daarop terug.

De benedenzalen van het museum herbergen aanwinsten van het Prentenkabinet, uitsluitend teekeningen en prenten uit de achttiende eeuw. Bovendien geven enkele zalen een overzicht van Engelsche prentkunst uit de 18e eeuw, uitgevoerd in de mezzotint-techniek. Het museum bevat hiervan een keurcollectie. In dit tijdschrift heeft wijlen Dr N. G. van Huffel daar indertijd menige bladzijde aan gewijd.

In één hoekzaal zijn tenslotte nog schilderijen tentoongesteld die, dank zij een legaat, eveneens tot de aanwinsten behooren. Ook hier zijn oude bekenden onder, die herinneringen terugroepen aan tentoonstellingen uit rustiger dagen, maar die ook opnieuw